

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2002. szept.–okt.

VII/5. szám

Ára: 175,- Ft

Tekia – kegykép

Lisieux-i Szent Teréz (részlet)

Szelíd hárfával siratlak
halványszínű rózsza,
pasztell-fényű színes ablak,
finom, gyenge rózsza,
gyenge, lengő és csengő,
hold ezüstje mossa,
ezüst-csengő csöppnyi csengő,
édes kicsi rózsza!

Halál harmatát ki itta,
lengé, szűzi, drága,
fehércsók kármelita,
zsenge rózsza ága,
keskeny ajkad égi csókra
nyílt, tiszta mátká,
szép erények rózsacsokra,
rózsaszínű ága.

Máris mentél, alig jöttél,
így vagy megírva,
fájó illatot köhögöttél,
sárga rózsza szirma,
várt a messi csillag-oltár,
csupa perzsa, szmirna,
alig voltál, beholtál,
sárga rózsza szirma...

Szelíd hárfán hadd mulatlak,
halványszínű rózsza,
Isten házán színes ablak,
égszín gyenge rózsza,
zsenge, lengő és esengő,
Krisztus csókja mossa,
csókkal zengő csöppnyi csengő,
édes kicsi rózsza!... Dsida Jenő

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

J.H. Newman: Hajnali csillag.	1
Szent Szofróniusz: A szent kereszt tiszteletére	2
Midszety József: A Hétfájdalmú Szűz ünnepén.	4
Gobbi atya: Az engesztelés nagy ereje.	7
fr. Barsi Balázs: A szerzetesi élet mint a jegyesi szeretet köteléke	8
Perger Gyula: Tartsd meg Isten Szentatyánkat!	11
A kereszt elfogadása	15
Kovács Ervin: Angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek minden utadon	16
A szent őrzőangyal.	18
Török József: A Szent Korona és az angyalok.	20
Mária kegyhelyek	
Tekia.	21
Kloster Gubel bei Menzingen – Maria Hilf	22
Fogolykiváltó Boldogasszony	23
Damaszkuszi Szent János: Kisasszony napjára	24
Rózsafüzér	
Rövid elmélgedések	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Gnadenbild, Maria Hilf – kegykép

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Hajnali csillag

Newman-Szunyogh

Nincs a világon olyan a szemünkhöz is meg az eszünkhöz is szóló jelkép, mely a földöntúli világ dicsőségét jobban érzékeltetné, mint a hajnalcsillag. Az eljövendő napnak a jele, a felkelő napnak előhírnöke. Megjelenése a hosszú téli éjszakák után a betegeknek a reggelt biztosítja. Ígérete, biztosítéka a világosságnak. Az ígéretnek értelme a „titkos-értelmű rózsza” címben is megvan, de mert a virágzásra nem következik mindig gyümölcs, azért az ígéret értelme teljes egészében a „hajnali csillag” megtisztelő jelzőben jut teljes kifejezésre. Szűz Mária ugyanis maga az ígéret, és a hajnali csillag ennek a legtökéletesebb szimbóluma.

A rózsza a föld világába tartozik, a csillag azonban az égé. Semmi változás, sem tűzár, sem vízár, sem viharok nem érintik a csillagokat; zavartalanul és nyugodtan világítanak ennek a zavaros földnek minden része fölött.

A rózsának csak rövid élete van. Mikor fejlődésének tetőpontját és legszebb díszét elérte, mikor legédesebb illatát árasztja, akkor jön pusztulása is. A Szűzanya azonban, mint a csillagok, úgy ragyog ma is, mint mennybevitale napján, és úgy fog ragyogni nem csökkenő és el nem múló fényben, mikor az idők végén eljön majd az ő Fia, hogy a világot megítélje.

Szűz Mária továbbá mint a hajnali csillag, nem magától és nem magáért világít, hanem csak a Teremtőnek és a Megváltónak visszavert ragyogása, és csak Őt akarja dicsőíteni. Mikor a hajnalcsillag, Mária, a homályban megjelenik, tudjuk, hogy a Nap, Jézus Krisztus közel van.

Jézus az Alfa és az Omega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég. Íme, Ő jön csakhamar és jön vele a visszafizetés, melyet mindenki megkap, munkája szerint.

„Hamarosan jövök!”

Amen!

„Jöjj el, Uram, Jézus!”

A szent kereszt tiszteletére

Szent Szofróniusz jeruzsálemi patriarcha

Ma (szept. 14.) a szent kereszt ünnepe van, ki ne ujjongana? Ma a feltámadás dicsőségét hirdetjük, ki ne érezne örömet? A Kálvária hegyén álló kereszt, melyen a mindenség Ura megfeszítve függött, „a minket vádoló okmányt, mely ellenünk szólt, megszüntette” (Kol 2,14), és megszabadított bennünket a bűn bilincseitől. Megsemmisítette az ellenünk szóló okmányt, melyet Ádám ősatyánk Isten parancsát megszegve írt alá és eltölt minket az öröm boldogságával, hogy ujjongjunk. „Amikor elhatalmasodott a bűn, még nagyobb lett a kegyelem” (Róm 5,20).

A feltámadás megszüntette a halál romlását, elűzte a pokol sötétségét, felébresztette a sírok halottait, és hogy a próféta szavával éljek, letörölte minden arcra a könnyet és minden ember számára örök kegyelmet szerzett. Mert a feltámadás nagy ajándéka nem egy emberé, nem is egyesekre terjed csak ki ez a jótétemény. Isten, a minden teremtmény Ura, aki az emberi testet sírrá vagy inkább feltámadássá tette, nem szokta a rendes kegyelmi ajándékait csak egyeseknek adni, nála személyválogatásnak nincs helye. Isten a mindenség Ura igaz. Kegyelmének üdvöztető ajándékát mindenkinek egyformán adja, irgalmas saját képmásával szemben, és tökéletesen megújítja, mert minden embert hasonlatosságára alkotott.

Ma a keresztről emlékezünk és ki ne feszíttetné magát keresztre? Ez ismertető jele ugyanis azoknak, akik legbensőségesebben imádják azt, aki a világért keresztre feszíttette magát és cselekedeteikben a kereszt hűséges barátainak mutatkoznak. Ma a feltámadás ünnepe van. Ki nem alakul újjá a hívek közül, abból a halálból, amelyet a féktelen szenvedélyek és vágyak okoztak, felöltve a lélek halhatatlanságát és romlatlanságát? Más ugyanis a lélek és más a test halála. A lélek halála a bűn, amint ezt ezen a jeruzsálemi püspöki széken elődöm, Jakab, az Úr testvére (Jak 1,15) megírta. A test halálát az elemek felbomlása okozza, amelyekből lényege szerint össze van téve. Halált jelent a halhatatlan lélek elválása a testtől, ha ezt orvosok nem is fogadják el, ők ugyanis csak a test gyógyítását ígérik, mert mikor az első ember megszegte a parancsot, a Teremtő világos szavakkal ezt a büntetést adta.

Diadalmasan emelkedik a kereszt, ki nem emelkedik lélekben magasra a földtől? Ahol ugyanis a Szabadító magasán van, ott annak is fel kell emelkednie, akit megszabadít. Fel kell emelkednie annak, aki vágyva vágyik az Üdvözítővel mindig együtt lenni és soha nem szűnő segítséget vár tőle.

Üdvözlégy szent kereszt, melyen maga az Isten Fia, az Ige kitárt karjaival magához ölelt bennünket és mennyei Atyja iránt kiengesztelt. Üdvözlégy szent kereszt, érzékeink minden szennytől és gonoszságtól való megtisztulásának üdvös eszköze, ha alázatos lélekkel átkarolunk. Üdvözlégy szent kereszt, mely atyáinknak kimondhatatlan örömet okoztál az által, aki szegekkel átverve függött rajtad. Üdvözlégy szent kereszt, éles kard eltompítója, mert aki rajtad függött, nem fordult el a jószándékú latortól. Üdvözlégy szent kereszt, melynek birtokában most mi, a hívő nép, a szent nemzet felajánlunk téged, könyörgő áhitattal Krisztus Istenünknek, aki szegekkel átverve rajtad függeni akart. Ezért ujjongva hirdetjük, hogy a mi ártatlan Istenünk rajtad függve kitérte szent kezeit. Rajtad omlott ki az Isten Fia vére, melynek ma mindnyájan részesei lettünk. Akik téged hódolva tisztelnek, éltető Istenünket engesztelik ki elkövetett gonoszságaik miatt, azok bocsánatát könnyen megnyerik végtelen leereszkedése által, aki annyit szenvedett miattunk, ha megemlékezünk mindent megújító szenvedéséről.

Üdvözlégy szent kereszt, nagy Király győzelmes fegyvere, mely a második félelmetes eljövetele alkalmával jelzi útját az égi erők sorainak, az igazak seregének, akik eléd jönnek fényben tündökölve, dicsőségét hirdetve a mindenség Királyának. Utánozhatatlan dicsőséged, melyet magától a rajtad függő Jézus Krisztustól kaptál, nyilvánvaló lesz az igazak előtt, szégyene és vádolója a zsidóknak, nyeresége azoknak, akik a te isteni erődöt tartották szem előtt már akkor, mikor még a földre húzó nehézkes testben éltek. Szent kereszt, keresztények oltalma és hűséges őrzője, ellenség vad támadásainak hathatós elfordítója tekints ránk amiatt, aki rajtad függött a dicsőség fényességében; világosítsd meg lelkünket, hogy mi is önként vállaljunk olyan szenvedést, amelyet rajtad szenvedett miattunk a láthatatlan Atyának Fia, az örök Ige, hogy amint ő életét adta értünk, mi is életünket adjuk őérette. Ha ezt a szenvedést akarjuk választani és ezt a szép és fenséges utat járni, akkor áldozatos szenvedésünkkel hasonlóvá lehetünk Krisztushoz. Ebben a szent törekvésünkben légy segít-

ségünkre hatékony erőddel, hogy ezt elérhessük és téged legnagyobb tisztelettel övezzünk, annak megdönthetetlen hatalmában bízva, aki halál által győzte le a halált. Tégy bennünket méltóvá, hogy vidáman és ünnepi lélekkel várjuk húsvét szent ünnepét, amelyet kegyeletes lélekkel ünneplünk mint az igazi húsvétnek zálogát, a jövő boldogság előképét, mikor mindannak részesei leszünk, amelyek készítettetek számunkra, az örök javaknak, amelyeknek mindnyájan lehessünk részesei a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmével és emberszeretetével, akinek az Atyával és Szentlélekkel dicsőség most és mindig és örök időkre. Amen.

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből, VI.

A Hétfájdalmú Szűz ünnepén

Mindszenty József, hercegprámás

Kedves Fővárosi Híveim!

Vannak hitigazságaink és ünnepeink, amelyeknek mélységével és szépségével az Egyház és a hívő lélek nem tud betelni. Az év folyamán újból és újból visszatér a megünneplésükhöz, hogy kiaknázza ezeket az üdvösség-bányákat. Ilyen az Oltáriszentség titka Nagycsütörtökön és Úrnapiján; a Hétfájdalmú Szűz ünnepe is – a Fájdalmas pénteken és szeptember 15-én is.

Mostanában még közelebb jött hozzánk a Hétfájdalmú Szűz. Amikor sebeinket mosogatjuk, zsongítjuk, a Kálvárián, úgy érezzük, hogy nekünk, Mária népének nyitotta, állította a Teremtő, Megváltó, Szentlélek. Isten a hétfájdalom magasiskolája, ahova tenger nagy fájdalomhoz fájó szívek járnak iskolába. És mindent el lehet venni tőlünk, de a fájdalom iskoláját soha.

Mit tanulunk ebben az iskolában? Iskolásan szólva hét tantárgyat, hét fájdalmat, amelyek Mária életébe úgy beletartoznak, mint a Boldogság hét öröme. Az iskola: a jeruzsálemi templom, az egyiptomi pusztaság, Jeruzsálem és a Szentföld kietlensége, a Kálvária orma és alatta a nagypénteki és a húsvéti sír. Több, mint 19 évszázada áll ez az iskola. Maga az Isten Anyja tanít benne.

Induljunk a legszentebb iskolába!

1) Gyertyaszentelőkor a 40 napos kis Jézussal a karján megyen a Szent Szűz az őt nem kötelező törvénynek is engedelmeskedve a jeru-

zsálemi templomba. Az agg Simeon, aki a Megváltót várta egy életen át, karjára veszi Jézust és jövendöl: „Ez tétetik sokaknak romlására és feltámadására és jelül, amelynek ellene mondanak; de neked magadnak tőr járja majd át lelkedet” (Lk 2,34). Jézus felett még zeng a karácsonyi ének: „Nyugodj kisdéd csendességben, adj helyet édes álmoknak”. Az anya már virraszt és az első tőrrel rálép a Vértanúk Királynője útjára.

2) Heródes töre elől száműzöttként útra kél az egy igaz Istennel Egyiptom pogány, sokistenes földjére.

Fáradság, áldozat a gyermekért és az üdvösségért, ez a mi leckénk.

3) A húsvéti ünnepek után a zarándoklatban elvész Jézus. Az élet legnagyobb csapása.

4) A búcsú a keresztút előtt. A gyermeket viszik a Kálváriára éretünk és sokakért. És találkoznak a keresztúton...

5) A Kálvárián. Felszegezés, három órás gyötrődés. És mi ennek a mélysége! Jézus kiált: „Én Istenem! Én Istenem! Miért hagytál el engem?” (Mk 15,34) Mária szívén megy át minden szeg, minden gúny és káromkodás. Nem halhat meg vele és mit tesz? Elmegy, vagy leroskad a kínok helyén? El sem megy, össze sem roskad: Álla a keserves Anya, Keresztfánál siránkozva, Midőn függne Szent Fia. (Keresztúti ájtatosságból részlet) Ő a vértanúk első rózsája, a keresztfára felfutó passiflora (szenvedés virága).

6) Visszakapta Jézus holttestét; ölébe veszi a megölt igazságot. Az anyák ráborulnak fiaik holttestére. Egy édesanya, aki fiának a ravatala. Ez ám a tőr! És hallani Simeon jövendölését visszazengeni: Tétetett sokaknak romlására (Lk 2,34).

7) Mária öléből sziklasírba teszik Jézust.

Most odasimulunk Máriához Szent Jánossal kérdezve: Mit mond hét tőrrel a szívében? „Az Isten akarata Jézuson hét élet-eseménye is, az én hét tőröm is!” A hét tőr sajtásából fakadt vigasztalás. De végeredményben a legjobb mindabból, amit nekünk az emberek mondanak és mondhatnak. Minden más beszéd a sebes szívet csak hidegen és üresen hagyja. Újra és újra az a megfejthetetlen kérdés: Miért éppen az enyém? A feleletet ott találjuk meg a berni temető egyik sírkövén. Erős tölgy nő ki a földből és mintha eget akarna verni, mered a magasba, de csak a törzs: az ágak ott feküsznek mind a földön, csak a csupasz torzó maradt a tölgy dicsőségéből. A kép alatt a talapzaton ennyi a felírás: Gott weis, warum. Isten tudja, miért. Egy atya állította ezt a síremléket, amikor feleségét, gyermekeit mind eltemette és a feleletet a vergődő

lelke kereste. A szenvedést az emberek tudják a bűnnel felfakasztani, tudják megsokszorozni, de értelmét megtalálni emberi tudománnyal nem lehet. Az értelme az értünk önként szenvedő Jézus imádságában található meg: Legyen meg a te akaratod!

Gyümölcsoltó és Nagypéntek imádsága ez: Legyen a te igéd szerint (Lk 1,38).

Mária hét töre, hét fájdalma a gyermekből ered. Ha ma az édesanyák, édesapák legégőbb fájdalma a gyermek körül jelentkezik: hát kövessük a Hétfájdalmú Szület. Álljunk a keresztnél és hűségesen tartsuk a közelséget Máriával is, a gyermekkel is. A berti síremlék nyugtasson meg: Az Úr tudja, miért.

Nehéz isteni végzés, hogy a Kálvária beletartozik az emberi életbe, a hála is érte! Te teszed nagyvá az embert, óh fájdalom! A szenvedő magyarok többet érnek Isten szemében, mint a hejehuja, mértéktelen evés-ívásban kenyérdobáló magyarok, akik azt kiáltották: Ej, haj, sohse halunk meg.

De méginkább köszönjük, hogy a mennyei Atya a Kálvária gyötrelméből nem hagyta ki a Hétfájdalmú Szület. A Hétfájdalmú Szűz a legnagyobb jótétemény: tanít, gyógyít, vigasztal.

A mélyérzésű Mauriac mondja az édesanyjáról: Az ő szíve lüktette belénk, ami kevés nemesség és tisztaság van bennünk. Mit mondjon akkor nemzetünk a Boldogasszony Évében a Hétfájdalmú Boldogasszony felől? A legjobb, legtisztább, legártatlanabb és mégis szenvedett, sőt a fájdalmak tengere volt. Akiket elvesztettünk, odaát visszakapjuk; akik veszendőben vannak, Vele megmenthetjük. Még sohasem lehetett halni, hogy bárkit is magára hagyott volna, aki pártfogásért hozzá folyamodott (Esterházy Pál felajánló ima).

Örülök, hogy a Hétfájdalmú Szűz tiszteletével a Szerviták magyar földön vannak, a nemzet lelkét a hullámok felett tartják. Ha mindent elvesztettem, de Istent megtaláltam, mindent visszakaptam. Minden lehet a rozsdáé, molyé, tolvajé; ha a lélek megmarad, semmi sem vész el.

Hősi Anyja Krisztusomnak,

Megfeszített Jézusomnak

Vésd szívembe szent sebét... (Keresztúti ájtatosságból)

Sírjak, túrjek teveled! Amen.

A szerviták pátrónájának, a Hétfájdalmú Szűzanyának ünnepe alkalmából,

Budapest, 1948. szeptember 19.

Egyházam és hazám: Mindszenty József hercegprímás szentbeszédei, III.

Az engesztelés nagy ereje

Szeretettel hajlok ma minden gyermekem sebe és sérülése fölé. Fájdalmas Anyátok vagyok. Anyai szerepem szilárdan és személyesen fűz hozzátok. Miként örömeitek az én örömeimet is növelik, úgy kelt új fájdalmat anyai Szívemben minden szenvedésetek. Ma mindannyiótokat kimondhatatlan szenvedés súlya alatt látlak görnyedni. Nézzétek, van-e itt ilyen nagy fájdalom, mint az én anyai fájdalmam!

Abban a világban, amelyben az önzés és a kevélység uralkodik, leginkább az ártatlanok esnek áldozatul. Ma már az anyaméhben milliőkat pusztítanak el a mindenütt törvényesített abortusz bűnével.

Miért van ennyi kegyetlenség? Miért terjedt el a világban ilyen embertelen könyörtelenség? Ezeknek az ártatlanoknak a vére minden nap elégtételért kiált Istenhez, és anyai Szívemen mély, fájdalmas sebet üt.

Az életre felkészülő kisgyermekeknek úgy mutatják be Isten törvényeinek tényleges megszegését, mint valami jót, a fiatalok irányt vesztenek és kiábrándulnak, a családok otthonuk elvesztését siratják, szegény gyermekeim végtelen sokasága siet a bűn és a kárhozat útján.

Nézzétek, van-e itt az enyémhez hasonló fájdalom?

Főleg az Egyházra tekintek ma fájdalmas aggódással, amelyet Jézus különösen anyai gondomra bízott. Látom, mennyire megsebezte a bűn, megoszlott egysége, meggyalázták a szentségtörések, elhomályosították igazságát.

Hány olyan pásztor van ma, akik többé nem védik nyájukat, amelyet Jézus bízott rájuk! Egyesek olyankor hallgatnak, amikor bátran meg kellene szólalniuk az igazság védelmében, és a tévedés, a bűn elmarasztalására. Tűrnek, nehogy kockára tegyenek valamit, belemennek a megalkuvásba csak azért, hogy előjogaikat megtarthassák. Így terjed kétértelmű megfogalmazásban a tévedés, és többé nem teszik jóvá a bűnt, fokozatosan megtagadják Jézust és az Ő Evangéliumát.

Ma szükség van az ima nagy erejére. Szükség van a szenvedés nagy láncára, amelyet elégtételül emelhetnek Isten színe elé.

Hívlak benneteket kedveseim, és titeket gyermekeim, kik Szeplőtelen Szívemnek szenteltétel magatokat, hogy egyesüljetek égi Édesanyátok fájdalmával, hogy benneteket egészüljön ki mindaz, ami Jézus szenvedéséből hiányzik.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1982. szeptember 15.

Jóságos Anyám segíts meg!

Erény-gyakorlataim alatt előfordul, hogy semmi sem sikerül, pedig teljes erőmmel törekszem a lelki összeszedettségre, hogy az Istennel való párbeszéd teljes édességét élvezhessem. Szívem mintha kőből lenne, és hagyom, hogy figyelmem minduntalan elkalandozzon. Az Úr mintha elrejtőzne. Szomorúság és csalódottság vesz erőt rajtam, és elveszi nyugalmamat. De el most ezekkel a gyengeségekkel! Legyünk nyugodtak és vidámak ilyen körülmények között is! Vigasztalódjunk azzal, hogy Isten akarja így!

Bármilyen történik is, az élet nem áll meg, akár esik, akár kisüt a Nap, akár hideg, akár meleg az idő. Bárhogy határoznak is a kisebb vagy nagyobb előljárók, nekem meg kell tartanom jó humoromat: nem hallathatok panaszos vagy rosszálló szót mások jelenlétében, és magam előtt sem. Ajkamon mindig barátságos, békés és szívélyes mosolynak kell lennie. A jó események nem tehetnek meggondolatlaná, az élet keserőségei nem hangolhatnak le. Ó szelíd és alázatos szívű Jézus, (vö. Mt 2,29), engedd, hogy megértsem ezt az igazságot, és valóra is váltsam életem megszentelésében! „Most elhallgatok, többé ki nem nyitom számat, mert Te akartad így” (vö. Zs 39,10). Mindenkor dicsértessék az Úr Neve! Szűz Mária, jóságos Anyám, segíts meg!

A.G.Roncalli, XXIII. János pápa 1903.

A szerzetesi élet mint a jegyesi szeretet köteléke fr. Barsi Balázs O.F.M.

Kedvesem benyújtotta kezét a nyíláson, erre megremegett a bensőm. Fölkeltem, hogy (ajtót) nyissak kedvesemnek. Kezemről, ujjamról mirha csepegett, rá a zárnak reteszére. (Én 5,4-5)

A szerzetes legbensőbb tapasztalata, hogy az Isten őt egyedülálló módon megszólította. Ezt a keresztségi kegyelemből fakadó édes titkot magában hordozza. Új, ha tetszik, lényeg legmélyén megszólaló hangot hall, mely nem arra hívja, hogy ne nősüljön meg vagy ne menjen férjhez, hanem úgy megragadja, hogy mindez kimarad az életéből.

Ezt a megszólítást mi, szerzetesek nem tudjuk veletek megosztani, és ezt tőlünk ti is csak a hitben tudjátok elfogadni. A szerzetesi hivatás-

ban Isten szólítja meg a hívő embert, de úgy, hogy kiemeli földi kötelékeiből. Meglepő, hiszen a régi teremtés rendje még fennáll.

A múlt héten egy zsidó főrabbi-val beszélgethettem, valóban a hitben. Óriási élmény volt! A szüzességi fogadalmat azonban nem tudta elfogadni az életünkben, arra hivatkozva, hogy Isten a teremtés kezdetén megparancsolta az embernek: „Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet!”, s ez a parancsa egyetemes érvényű.

Igaza is van a rabbinak, senki sem vonhatja ki magát e parancs alól. Csakhogy Isten fölötté áll saját parancsainak! Ennek a beszélgetésnek köszönhetően újra elővettem a Bibliát, és kinyitottam Ábrahám történeténél. A kinyilatkoztatás, az üdvösségtörténet pontosan a szüzességgel kezdődik, amikor Isten éppen az ígéretet hordozó Izsák feláldozását kéri Ábrahámtól. Testvérem, el tudod képzelni, milyen rettenetes kérés ez? A Tízparancsolatban Isten szólt így: „Ne ölj!” De Isten felette áll a Tízparancsolatnak. Merünk erről prédikálni? Olyan zavarba ejtő, hogy belegondolni sem merünk!

Ábrahám engedelmessé akar Isten parancsának, vagyis lelkében Isten kérésére feláldozza Izsákot. Hogy Sára kimarad ebből a történetből, az az ószövetségi mentalitást tükrözi. De valójában Sárát is feláldozta, mert házasságának gyümölcse a gyermek, és Isten azt követelte az üdvösségtörténet első percében az embertől, Ábrahámtól, hogy haladja túl a testet és a vért; Izsákot majd ő visszaadja neki. Isten nem engedte megölni Izsákot, mint áldozati állatot, de Ábrahám lélekben ezt megtette.

Ezzel kezdődik az üdvösségtörténet. Hol van itt a Tóra? Hol van itt a „Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet”? Nem azért lesznek Ábrahámnak utódai, mert Sára fogant, hanem mert az Isten feltámasztotta a halottat. Ezt vegyük halálosan komolyan, mint ahogy Ábrahám halálosan komolyan vette, mint ahogy maga az Örökkévaló is halálosan komolyan kérte, amit kért.

A prófétákat Isten ugyanígy szólítja meg. Jeremiás nem nősulhetett meg. „Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek. Prófétául rendelvelek a nemzetek javára.” (Jer 1,5) Isten általában nem arra szólítja fel a férfit és a nőt, hogy ne kössön házasságot, de Istennek joga van olyan mélyen megszólítani, ahol már az örökkévalóság kezdődik. A beteljesedés napjaiban pedig Názáretben egy már jegyességében lévő lányt szólít meg Isten Gábrriel arkangyal által, hogy Szent Fiának anyja legyen. „Gyermekeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod hívni.” (Lk 1,31) Ez is a hit struktúrájából fakad. Úgyhogy nemcsak Mária, és az

ő szüzességét vetik el szektás testvéreink, hanem elvetik Ábrahámot is. Elvetik az üdvösségtörténetnek ezt a kegyelmi jellegét. „Hogyan válik valóra ez” – kérdezi ez a názáreti lány –, hiszen férfit nem ismerek.” S az angyal nem azt mondja, hogy hálj együtt jegyeseddel, és megáldom egyesüléseket, hanem: „A Szentlélek száll reád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával.” Mi ez, ha nem az Énekek énekének világa, ahol a jegyes az örökkévaló Isten, akihez Mária valóban így szólhat:

„Kedvesem (az Örökkévaló) benyújtotta kezét,
erre megremegett a bensőm.
Kezemtől, ujjamról mirha csepegett,
rá a zárnak reteszére.”

És Isten csak ezután szól Józsefnek angyala által, hogy vegye magához Máriát, ezzel az Isteni titokkal együtt. Fogadja el őt Isten szerelmének titkával, és így legyen őre és védelmezője. Mintegy törvényesítse Izrael szemében az elfogadhatatlant, hogy a szűz anya lett.

Testvéreim, Istennek van tehát egy megszólalása, egy hívó hangja, amely egyes férfiakat és nőket olyan mélyen megérint, ahogy másokat nem. Ezzel a megszólítással nem a tökéletesekhez, az üdvösségre rendeltettekhez fordul, hanem prófétai hivatásra választja azokat, akiket akar, hogy az eljövendő világ jelei legyenek. Úgy, ahogy az ő szent Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus. Ő mindenben teljesítette Isten parancsait, mégsem teljesítette a „Szaporodjatok és sokasodjatok” parancsot, hanem maga is szűzi életet élt, ezzel is jelezve, hogy „benne elérkezett az idők teljessége”. Az az idő, amelynek nem lesz vége.

A Jézus Krisztusba vetett hit által minden hívő az idők teljességének világában él. Természetesen még e világban él, de nem e világból. Házasságra is csakúgy szabad lépni, hogy az örök szerelemnek a szentségét alkotjátok. Az a ti küldetésetek a világban, testvéreim, hogy általatok a keresztség fürdőjében egy új nemzedék szülessen, melyet Isten isteni szeretettel szeret.

Jézus Krisztus nem teljesítette volna be az Ószövetséget, ha a prófétai vonalat, ami Ábrahámval kezdődött, nem teljesíti be. Ha csak házasságból állna az Egyház, nem volna a végső idők Izraele, hiszen az ószövetségi nép kezdettől fogva nem csupán a testre és a vére épült. Így, testvéreim, Istennek joga van saját parancsait felülmúlva, az emberi értelmet meghaladó módon meghívni magának embereket. Ez az isteni hívás a szerzetes legmélyebb tapasztalata!

Minden igazán mélyen hívő keresztény érzi keresztségi meghívásának mélyén ezt a hangot, és a szerzetesben nem valami idegen és érthetetlen embert lát. Aki nem tud mit kezdeni a szerzetességgel, az nem érti az Egyházat, az nagyon evilági gondolkodású. Ha egy pap vagy püspök nem érti a szerzetesrendeket vagy a magukat szűzi életmódban elkötelező magánfogadalmasokat, akkor az Egyház lényegét nem érti.

Testvéreim, az Egyház megújulása azonos a szerzetesség megújulásával, mert az Egyház legmélyebb identitása a jegyesi misztérium. Van még két másik területe is a hiteles megújulásnak: a házasságok megújulása és a papság megújulása az Énekek éneke szellemében.

Az Egyház, a Magyarországon élő katolikus egyház megújulását a szerzetesi élet újíthatná meg, de csak akkor, ha a szerzetesség az Énekek énekének fényében felfedezi eredeti identitását, amiről Lisieux-i Szent Teréz azt mondta: „Anyámnak, az Egyháznak szívében én a szeretet leszek”. Igen, a szerzetes az Egyház szívében a szeretet és az imádság.

Jegyesi lelkületű szerzeteseket kell nevelnünk, akik tehát radikálisan és határozottan vállalják az elkötelezettséget, s azt minden nap megújítják Isten színe előtt. Égő, tiszta tekintetű szerzetesekre van szükség, akik teljesen egy életet élnek az Úrral, akiknek nincsenek fogadott húgocskáik és lelki barátnőik. Akik egyetlen arcot keresve virrasztanak, és elfelejtik magukat Istenben.

Nem olyanokra van szükség, akik sokat dolgoznak, sokat prédikálnak, hanem akik élik azt, amik. Ez a jegyesi állapot nem magasabb rendű, nem szentebb a többinél. Egyetlen életszentség van: a Szeretet. Az a szent, aki szeret.

A szerzetesség prófétai állapot, amely felragyogtatja a végsőig, a csontvázáig lecsupasztított lényeket, felel arra a kérdésre, hogy mi az Egyház, mi a hívő, ki az Isten az ember számára és az ember az Isten számára. S megsejti azt is, hogy milyen csodálatos az az Ország, amelyben már nem lesz könny, gyász, átok és szenvedés, ahol szemünkről letörölnek minden könnyet, s ahol a Bárány lakomája mindörökké tart.

Tartsd meg, Isten, Szentatyánkat!

Perger Gyula

Huszonnégy évvel ezelőtt, október 16-án választották pápává Szentatyánkat, II. János Pált, aki korának előrehaladtával és szenvedései leplezetlen elfogadásával valójában Jézus Krisztus keresztjét viszi

az egész emberiség szeme láttára. Ez természetesen ellenére van azoknak, akik szeretnék elhitetni, hogy a kereszthordozás mára idejét múlttá vált. Ezért mi, akik Szent Péter apostol mai utódjában Jézus Krisztus földi helytartóját tiszteljük és hisszük, hogy a pápa hit és erkölcs tárgyában a Szentlélek különleges segítségével tévedhetetlen, II. János Pál pápaságának 24. évfordulóján különös buzgósággal imádkozunk érte.

***

Amikor II. János Pál pápa 1991 nyarán és 1996 szeptemberében itt járt közöttünk, az ország néhány napra lecsendesedett, elhagyta pesszimizmusa, reménytelensége.

Ki ez az ember – tehetjük fel a kérdést – aki egy mosolyával biztonságérzetet tud adni az embereknek?

1920. május 18-án született a Krakkó melletti Wadovicében. Édesapja katonatiszt, édesanyja tanítónő volt. A boldog család első gyásza az édesanya halála. A kis Karol ekkor kilenc éves, rá három évre meghal orvos bátyja is.

Még éppen érettségi előtt álló gimnazista, amikor Wadovicében ő köszönti az egyházlátogatást végző krakkói érseket. Az érsek megkérdezi a plébánost: Mi lesz ebből a fiatalemberből? Maga Karol Wojtyła feleli, hogy lengyel- és filozófia szakra szeretne menni. Az érsek megjegyezte, milyen kár, hogy nem lesz pap. Érettségi után továbbtanul, Krakkóba megy a híres Jagelló Egyetemre. Az 1938/39-es tanévben a bölcsészkaron lengyel irodalmat és művelődéstörténetet hallgat. Ott éri a háború kitörése.

1941-ben az alig húsz éves fiatalember elveszíti édesapját, és hozzátartozók nélkül teljesen magára marad. Közben egy gyárban dolgozik, így a munkáséletet is megkóstolja. Egyik barátja azt írja róla: „Az éjszakai műszak idején, úgy éjfél tájt gyakran letérdelt, és imádkozni kezdett ott, az üzem piszkos kövén.”

Lassan fölébredt lelkében a hivatás, megerősödött a szilárd elhatározás: papnak kell lennie. Erről ő így írt: „Papi hivatásom története? Azt mindenekelőtt Isten ismeri. Legmélyebb rétegében minden papi hivatás nagy titok, ajándék.” A szeminárium elvégzése után a papszentelés kegyelmében 1946. november 1-én részesedett a krakkói érseki palotában, másnap Wavel híres katedrálisában, a Szent Lénárd kápol-

nában mutatta be első miséjét. Szülei, bátyja nem lehettek az örömteli esemény tanúi, s az új pap nem adhatta rájuk újmisési áldását. Ehelyett imádkozott értük.

Az érsek Rómába küldte tanulmányai folytatására, és két évnyi tanulmány után doktorált Keresztes Szent János teológiájából. 1948-ban visszatért hazájába, folytatta kutatásait, bekapcsolódott a helyi lelkipásztorkodásba.

XII. Piusz pápa Karol Wojtylát 1958. július 4-én kinevezte Krakkó segédpüspökévé. Nyár lévén, jellemző módon, diákjaival együtt csónakkiránduláson volt a Mazuri tavaknál, és itt érte a hír. Feletteseitől a fiatal püspök csak annyit kért, hadd fejezze be a csónaktúrát, mintha mi sem történt volna. Ekkor választotta az azóta is megőrzött jelmondatát: „Totus tuus, egészen a tiéd vagyok, Szűzanyám”. 1963. december 30-tól Krakkó érseke lett. Aktívan részt vett a II Vatikáni Zsinat üléssein, majd 1967. június 26-án VI. Pál kinevezte bíborossá.

Az 1978-as esztendő ritka jelzővel vonult be a kereszténység, de mondhatni az emberiség történelmébe. Ez volt a három pápa éve. VI. Pál halála, betegsége ellenére, váratlanul érte a Egyházat. A bíborosok megválasztották az utódot az olasz I. János Pál személyében, aki rövid, 33 napos uralkodás után 1978. szeptember 28-án éjjel szívinfarktust kapott és azonnal meghalt. Egy pap így ír róla: „Meg kell köszönni Istennek, hogy ha rövid időre is, de nekünk adta I. János Pált, ő alázattal és derűs mosolyával felmutatta, hogy a mai világ is be tudja fogadni Krisztust.” I. János Pál előfutár volt.

Az új pápaválasztás október 14-én kezdődött és október 16-án kétharmados többséggel a bíborosok megválasztották Krakkó érsekét, aki elődje iránti tiszteletből a II. János Pál nevet vette föl. Ekkor látták elérkezettnek az időt a bíborosok, hogy szakítsanak azzal a 450 éves hagyománnyal, hogy olaszt választanak pápává. Amikor a Szent Péter téren várakozó tömeg látta, hogy a Sixtusi kápolna kéményéből fehér füst szállt föl, feszült figyelemmel várta az új pápa bejelentését. Este háromnegyed 7-kor kinyíltak a Szent Péter bazilika erkélyének kapui, és Felici bíboros bejelentette: „Annuntio Vobis gaudium magnum. Habemus Papam! A római Anyaszentegyház kardinálisa Wojtyła, aki magának a II. János Pál nevet választotta.” Majd a püspökök és bíborosok kíséretében megjelent az új pápa, és ékes olasz nyelven kezdte: „Féltem elfogadni a választást, de megtettem az alázatosság szellemében. Elfogadtam teljes bizalommal az Ő legszentebb

Édesanyja, a Madonna iránti tiszteletből. Nem tudom jól fejezem-e ki magam a Ti – de rögtön kijavította – a mi olasz nyelvünkön, ha hibát ejtek javítsatok ki.” Ki is javítunk! – harsogták az olaszok, és ezzel szívükbe zárták az új pápát.

Miben rejlik a 82 éves Szentatya ereje?

Abban, hogy ő a remény embere. Ő megválasztása óta szüntelenül hirdeti, hogy ne féljeteK, mert Krisztus legyőzte ezt a világot, és ő ve-lünk van ennek végezetéig.

Ne féljeteK, mert Krisztus meghalt ezért a viláért és föltámadt.

Ne féljeteK, mert az Isten Atyánk, akinek mi gyermekei vagyunk.

Ne félj, Te kisdéd nyáj – idézi újra meg újra beszédeiben.

Nagyon szép, ahogy ismételtén szól az ifjúságról. Ő kiáll amelletT, hogy az ifjúság ma sem rosszabb, mint régen. Ő hisz a fiatalokban. Fontos, mondja, hogy meghallgassuk őket, hiteles vezetőik legyünk, és az igazságot mondjuk meg nekik.

Szereti a gyerekeket, pápasága legszebb képei közé tartozik, amikor mitrával a fején, főpapi öltözetben vonul a Szent Péter bazilika felé, és közben egy tömegben elveszett kislány kezét fogja, majd a magasba emeli, hogy szülei ráismerjenek és érte jöjjenek.

II. János Pál, a zarándok pápa előtt áll az a feladat, hogy utat mutasson a kereszténység XXI. évszázada felé. Megviselte az út, mégis vezet-i népét. A közelmúltban bevallotta, hogy elszálltak felette az évek, és tréfás megjegyzéseket tett egészségi állapotáról. Nemrégiben azt mondta: „Krisztus előtt újítom meg eskümet, hogy addig szolgálom az Egyházat, amíg Ő akarja. Teljességgel átadom magam az Ő szent akaratának. Teljességgel ráhagyom annak eldöntését, hogy mikor old föl ezen szolgálatból.”

A pápa elfáradt, mégis kitart. Míg ereje a múltban megengedte, hogy kicsiny gyermekeket a levegőbe feldobva fakasszon kacagásra, addig ma beéri a homlokukra adott csókkal. Míg pásztorbotját korábban biztos kézzel fogta, mára hatalmának jelképe támaszként szolgál. A Szentatya egész életét másoknak szenteli. Az ő élete teljesen oda-adott élet.

Legyen hálaadó imádságunk a Szentatyáért, hogy fáradhatatlanul vezet-i Egyházunkat. Ő az emberiség egyetlen hiteles erkölcsi tekintélye. Imádkozzunk azért, hogy még sokáig itt lehessen közöttünk és hirdethesse az igazságot. Legyen őszinte a fohászuk: „Tartsd meg Isten Szentatyánkat, Krisztus földi helytartóját!”

A keresztfelfogadása

Egy busznyi lengyel hívő indult a medjugorjei Szűzanyához, akik július 1-én, hétfőn hajnali ötkor komoly balesetet szenvedtek. Az utasok közül 19-en egyenesen megérkeztek a Szent Szűzhöz.

Hogy miért pont azok és miért pont most? Isten útjai kifürkészhetetlenek, fogadjuk el alázattal a helyzetet.

A buszban az első ülésen ült egy ferences szerzetes, Stefán atya, aki a baleset közben a busz ablakán keresztül, fejfelé előre kiröpült, egy mélyedésbe esett, majd a busz része ráfordult. Összevagdálva nyaka, arca, karja, négy bordája eltörött, ami miatt lélegezni nem igen tudott.

A mentés során a Kút völgyi kórházba került, ahol lélegeztető gépen volt öt napig. Közben sokan imádkoztak hazánkban is a balesetet szenvedettekért, egyesek külön az atyáért is.

Pénteken levették a lélegeztető gépről. Amint telefonhoz jutott, első dolga volt, hogy hozzátartozóit felhívja, megnyugtassa. Közben még szippantgatott néha-néha egy kis oxigént.

Sikerült elintézni, hogy magához vehesse az Oltáriszentséget, mely szemmel láthatóan nagy örömmel töltötte el. Ragyogott az arca az örömtől, amikor latinul elimádkoztuk közösen az Ave Maria-t.

Sikerült szereznünk tolmácsot is. Az ő segítségével kérdeztük, hogy mit kér? A válasz rövid, tömör volt: „Jézus kenyerét”.

Szép összefogás alakult ki körülötte. Az osztályon nagyon megszerették az atyát. Többször hangoztatták: „bár minden betegünk ilyen lenne”.

Stefán atya állapota rohamosan javult. Kilenc nap után a kórházból kiengedték. A tizedik napon este hazarepülhetett. Először Varsóba kísérték, ott is átvizsgálták. Minden lelete negatív volt!

Az atya a kórházi osztály összes dolgozójának a Czenstohovai Szent Szűz képét küldte ajándékba, hálája jeléül.

Isten útjai kifürkészhetetlenek.

Nagy élményt jelentett számunkra, hogy az atyát ilyen gyorsan meggyógyította az Úr, biztos még sok embert kell vinnie a Szűzanyához.

Köszönjük Urunk, hogy mi is segíthettünk egy kicsit Stefán atyának a keresztfelviselésében, annak enyhítésében, és láthattuk, tapasztalhattuk csodálatosan gyors felépülését.

N.J.

Angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek minden utadon

Kovács Ervin

Az Egyház a természetfölötti világban él, éppen ezért meghitt viszonyban van annak tiszta szellemi személyeivel, az angyalokkal. Ha végigmegyünk a szentmise állandó részein, újra meg újra angyalokkal találkozunk, akár úgy, hogy jelenvalóknak tudjuk őket, akár úgy, hogy énekeiket énekeliük. (Dicsőség a magasságban Istennek..., Szent vagy...), akár úgy, hogy csodáljuk tevékenységüket, amelyet Isten és az emberek szolgálatában kifejtene.

A legnagyobb és legősibb angyalünnep szeptember 29-e, Szent Mihály arkangyal ünnepe, mint a via Salariaán álló római templomának szentelési napja. Kezdetben ez volt egyúttal az összes angyal emlékezete is. A másik, későbbi Szent Mihály ünnep május 8. volt, az arkangyal dél itáliai Monte Garagano-n történt megjelenésével kapcsolatban. Ezen kívül ünnepelték még Szent Gábriel arkangyalt március 24-én és Szent Ráfáelt október 24-én. Ma a három arkangyalnak közös ünnepe van, szeptember 29-én. Az őrangyaloknak a XVI. század óta van önálló ünnepük október 2-án.

A régebbi korok hívei igen kíváncsiak voltak az angyalok világára, kérték segítségüket, számon tartották kilenc karukat is, külön teológiai ág foglalkozott életükkel. Ma sajnos egyesek tagadják létüket, személyes önálló létező voltukat és csupán szimbolikus módon értelmezik a róluk szóló szentírási részeket. A liturgia azonban, mint az Egyház hitének őre és élő tanúja továbbra is bízunk védelmükben, közbenjárásukban. Az isteni gondviselésnek különösen kedves megnyilatkozását ünnepli abban, hogy Isten mindegyikünk mellé őrangyalt rendelt, aki elkísér bennünket bölcsőnktől a sírig. Maga az Úr Jézus igazolja létüket: „Angyalaik az égben szüntelenül látják mennyei Atyám arcát”. Lássuk hát a liturgikus szövegek tanúságát.

Az angyalok elsősorban védelmezőink. Ők, mint hatalmas erejű fedelmek gyöngéden odahajolnak védtelen kis testvéreik fölé. Erről szól az őrangyalok szentmiséjének kezdőkönyörgése: „Istenünk, Te határtalan gondviselő szeretettel angyalokat rendeltél, hogy őrizzenek minket. Add meg könyörgő híveidnek, hogy az ő pártfogásukat mindenkor érezzük.” A felajánlási könyörgés kéri: „Add, hogy az

ő szüntelen oltalmukkal megszabaduljunk minden veszélytől, és szerencsésen eljussunk az örök életre.” Az áldozás utáni könyörgés pedig azért fohászkodik, hogy „vezess minket angyalaid szolgálatával az üdvösség és béke útjára.” A szolozsma antifónái is gyönyörű szentírási idézeteket tartalmaznak: „Az Úr elküldi angyalát és sikeressé teszi utadat. Áldott legyen az Isten, aki elküldte angyalát és megmentette szolgálait, akik benne bíztak. Gondosan körülsáncol az Úr angyala minden istenfélőt és megszabadítja őket.” A napközi imaórák rövid olvasmányai felidézik az angyalok megmentő közbelépéseit az ősegyház életében. A bebörtönzött Pétert és más apostolokat is angyal szabadítja ki.

Ez az önzetlen örködés tiszteletet és engedelmességet kíván tőlünk: „Tiszteld őt és hallgass a szavára, ne ellenkezzél vele, mert nem bocsátja meg, ha vétkezel, mivel az én nevem van benne.” (Kiv 23,21) Ki merne vétkezni annak tudatában, hogy Isten angyala mindig mellette áll?

Az angyalok megtanítanak minket a legcsodálatosabb művészetre, az imádságra. Ők azok, akik „föl és leszállnak az Emberfia fölött”, ők a mennyei liturgia szolgálói. „Az angyal sok tömjént kapott, hogy az összes szent imádságával tegye az aranyoltárra, amely az Isten trónusa előtt áll. Az angyal kezéből a tömjén füstje a szentek imádságával felszállt az Isten elé.” (Jel 8,3-4) A szentmisében mi is csatlakozunk imádó kórusukhoz: „A te fölségedet dicsérik az angyalok, és imádják az uralkodó szellemek, az égi hatalmak rettegik, a mennyei seregek, az ég erői és a boldog szeráf kórusok ujjongva együtt tisztelik. Add, kérünk, hogy az ő szavukhoz társuljon szózatunk”. Így teljesedik a zsoltáros szava: „Angyalaid színe előtt magasztallak Téged, Istenem.”

Attól nem kell félni, hogy az angyalok tisztelete eltávolít Istentől. „Ők mindnyájan szolgáló lelkek, s annak szolgálatára vannak rendelve, akik majd öröklik az üdvösséget.” „Mi angyalaidban és arkangyalaidban is Téged imádunk, a te nagyságodnak és dicsőségednek hódolunk, amikor teremtményeidet, a hozzád hűséges angyalokat tiszteljük. Bár őket is nagy tisztelet illeti, Te végtelenül nagyobb vagy náluk; így mindennél fölségesebbnek vallunk Téged.”

Hálás szívvel gondolunk nagy segítőkre, akiknek egyszer társai leszünk. „Legyünk tehát hűségesek hozzájuk. Szeretetükre válaszoljunk mi is szeretettel, adjuk meg nekik azt a tiszteletet, amelyet csak tudunk és amivel tartozunk nekik.”

(Szent Bernát apát)

Az édesanya imája

Bizalommal fordulok hozzátok,
gyermekeim őrangyalai, kiket Isten küldött melléjük.
Mindenekelőtt azért a kegyelemért könyörögjétek,
hogy őket Isten és a menny számára nevelhessem.
Oltalmaztatók őket ott, ahol az én szemem nem örködhet felettük,
kísérjétek őket ott, ahová az én lábam nem követheti őket.
Figyelmeztessétek őket ott,
ahol az én hangom nem éri utol őket,
Vezessétek és mentsétek meg őket a menny számára!
Isten fizesse meg szereteteteket! Amen.

A szent őrzőangyal

Kevés boldog szentté avatásán örvendezett szerte a világegyházban mindenütt a hívek olyan hatalmas tömege, mint most, az idén kora nyáron, amikor Szentséges Atyánk, II. János Pál pápa a Szentlélektől ihletett tévedhetetlenség jegyében kimondotta, hogy a Krisztus sebeivel életében megjelölt Boldog Páter Pio ezentúl mint Szent örvendhet az ő közbenjárását kérők tiszteletének. Az itt következő részlet még Páter Pio életében készült, 1970-ben; és a bécsi örmény-mechitarista szerzetesek nyomtatták ki apró füzetben az életrajzot. Azért kis terjedelemben, hogy a Bécsbe elvetődő hívek könnyebben át tudják csempészni az akkor még szögesdrótos-aknásított határon áthaladó vonatokon, ahol a vámosok kifejezetten kutattak a külföldi, magyar nyelvű vallásos könyvek és nyomtatványok után. Harminckét éve ennek, s akkor Mindszenty József bíboros még Budapesten, az amerikai nagykövetségen élt a külvilágtól teljes elzártságban inkább, csakhogy ne kelljen szeretett magyar hazáját elhagynia. Ezt is érdemes fölleveníteni, mint kortörténeti háttérrel a Páter Pio és az őrzőangyal kapcsolata korabeli történetének felidézésekor.

(Török József, történész, teológus)

***

Mindnyájan tudjuk, hogy az Egyház tiszteletben részesíti a szent angyalokat, kiknek számára egy külön ünnepnapot rendelt. Páter Pio nagy

tisztelője az angyaloknak, különösen pedig Szent Mihály arkangyalnak. Azt mondják, hogy P. Pio látja a saját őrangyalát (mint ahogy azt sok szentről is olvashatjuk), és látja a mások őrzőangyalát is. A róla írt könyvek beszámolnak erről. Sokan kéréseikre azt a választ kapták, hogy küldjék P. Piohoz őrangyalukat és általa adják elő óhajukat. Sokan azonban nem teszik ezt, nincs elég nagy hitük, mert elvesztették már szívük egyszerűségét.

Néhány példa: egy vak embert hoztak P. Piohoz, aki csak néhány éve vakult meg és kérte a jó atyát, hogy imádkozzék érte, hogy ne botoljék és essék el annyit. A tapintóérzéke még nem fejlődött ki kellőképpen. Jóságosan válaszolta a páter: „Mostantól kezdve nem fogsz már annyit botlani és elesni. Az Úr megengedte, hogy két őrzőangyalt adjak még neked, ők fognak téged vezetni és neked segíteni. Tudod, hogy az angyalok gyorsak, mindig készülletben vannak és tökéletesek.” Azután így folytatta: „Tudod, ha a szentmise mondásánál olyan rettentő fájdalmaim vannak, hogy a misekönyvben alig tudok lapozni, akkor angyalok jönnek nekem segíteni.” Így saját szájából hallottuk, hogy látja az angyalokat.

Egy tanítóházaspár, miután az iskolából hazajöttek, gyermeküket magas lázzal találták otthon. Mindent megtettek, de nem sikerült a heves lázat enyhíteni. Ekkor a férj azt mondta az asszonynak, mivel már éjfél elmúlt: „Le kell feküdnünk, hiszen holnap az iskolába kell mennünk tanítani. Aludj te a gyerekekkel, én megyek a másik szobába aludni”. Mielőtt azonban lefeküdt, eszébe jutott, hogy a P. Pioról szóló könyvekben olvasta, hogy lehet a védőangyalt hozzáküldeni. Ezt meg is tette. Öt perccel egy óra előtt volt. Háromkor felébredt. Első gondolata a gyermek volt. Bement a másik szobába és boldogan látta, hogy a gyermek egészséges. Felébresztette a feleségét és boldogan ujságolta: „A gyerek egészséges.” Mire az asszony: „El tudom képzelni, miképpen. Mielőtt lefeküdtem, elküldtem az őrzőangyalt P. Piohoz.” Kiderült, hogy mindketten ugyanazt csinálták. A férfi hálából néhány hét múlva elutazott P. Piohoz, hogy személyesen mondjon köszönetet. Mikor belépett a sekrestyébe és P. Pio, körülvéve sokaktól, őt meglátta, rámutatott és tréfásan mondta: „Tőletek még éjszaka sincs nyugtom.” Zavartan mentegetőzött a tanító, mire P. Pio így válaszolt: „Ugyan sohase mentegetőzz! Mindig örülök, ha őrzőangyalok jönnek hozzám, még ha éjszaka van is.” Mikor meg akarta a segítséget köszönni, az atya a szentségtartóhoz, vagy pedig a Szűzanyához küld-

te köszönetet mondani. A férfi még egy kérdést intézett a páterhez: „P. Pio, szabad-e még megtudnom, hogy kinek az őrzőangyala volt itt előbb, a feleségemé, vagy pedig az enyém?” Mosolyogva válaszolta a páter: „A te őrzőangyalod öt perccel egy előtt volt itt, a feleségedé pedig valamivel későbbben.”

Wagner Károly: P. Pioról

A Szent Korona és az angyalok

Török József, történész, teológus

A magyar Szent Korona mai formájában későbbi Szent István uralkodásánál (997–1000–1038), ám a nyolc apostolt és Krisztust ábrázoló felső rész (corona latina) általunk nem ismert módon kapcsolódott az első keresztény koronás király személyéhez. Talán az 1083-as szentté avatáskor a koporsóból kiemelt tetem koponyáját ezzel a koronával koronázták meg az általa alapított székesfehérvári bazilikában, és később a pántokból ereklyetartó foglalata lett, ami Szent István fejereklyéjét őrizte. A felső rész tehát külön életet élt egy ideig. Az alsó rész (corona graeca) Bizáncból érkezett I. Géza király (1074–1077) számára. Szent László legendájában olvasható, hogy egy alkalommal Géza herceg és fivére, László a mai Vác helyén azon tanakodtak, miként ütközzenek meg Salamon királlyal, amikor az Úr angyala arany koronával a kezében alászállt és azt Géza fejére tette. Az angyalt és a koronát csak Szent László látta, aki elmondta fivérének égi jel gyanánt, hogy ő, Géza lesz majd a király. Ezért angyali korona (corona angelica) a neve, noha követek hozták az alsó pántot a bizánci császártól. Ami fontos, a görög korona ormán Krisztus trónol, előtte, egy sorral lejjebb, Krisztus jobbján Szent Mihály arkangyal, balján Szent Gábor arkangyal képe látható. Az égi seregek vezére és az angyali üdvözlés hírnöke, Krisztus trónusa előtt. Más nemzetek koronáin üresen csillogó drágakövek a mammon – a vagyon bálványistene – tiszteletét hirdetik; a magyar Szent Koronán Krisztus trónol diadalmasan, arkangyalai, és szentjei (apostolok, stb.) imádatának közepette. Ezért méltó, hogy a Szent Koronát két lebegő angyal tartsa, amint ez látható már Révay Péternek a Szent Koronáról írott, és Augsburg városában 1613-ban kinyomtatott könyve metszetén.

Mária-kegyhelyek

Tekia

A „tekija” török szó, magyarul annyit jelent, mint kolostor, zárda. Az 1660. év körül egy kisebb török templom állt azon a helyen, ahol most a tekijai kegytemplom van, Délvidéken, a Duna túlsópartján fekvő Péterváradtól délre. A mecset előtt faházikó volt, ebben két török dervis, remete élt és dicsérte az egy örök Istent. A templom közelében forrás fakadt, amely hűs, üde vizet adott, és a közeli Péterváradról tömegesen jöttek ide a törökök – részint, hogy szomjukat oltsák, részint, hogy valóságos mosakodásukat elvégezzék.

A török hódoltság után (1693-ban) a mecsetet kápolnává alakították át az idetelepült jezsuiták, és azt a Havas Boldogasszony tiszteletére szentelték. Amikor 1716-ban Pétervárad alatt több mint 200.000 fős hadsereggel megjelent a török, Savoyai Jenő csak feleannyi embert tudott ellenük a csatába vinni. Az ütközet 1716. augusztus 5-én, éppen Havas Boldogasszony ünnepén zajlott le, és a keresztények fényes győzelmével végződött. A törökök teljesen szétverve, eszeveszett futásban kerestek menedéket.

A hagyomány szerint a kápolna közelében álló hatalmas fa ágai között egy Szűz Mária-képet találtak a keresztény katonák, amely hasonlított a római Havi vagy Havas Boldogasszony kegyképéhez. Savoyai Jenő herceg ez előtt a kép előtt könyörgött segítségért; a győztes ütközet után ő maga vette le a fa ágai közül és vitte be nagy ünnepséggel a katonák örömujjongása és ágyúdörgés közepette a kápolnába, s ott a Te Deum hangjai mellett az oltárra helyezte.

Ez a híres kegykép, amely a tekijai kegytemplom oltára fölött függ. A péterváradi győzelem emlékére XI. Kelemen pápa az egész Egyházban egyetemessé tette az Olvasós Boldogasszony ünnepét.

A kegykép előtti buzgó imádság és a forrás vizében való áhítatos mosakodás következtében igen sok csodás gyógyulás és egyéb imameghallgatás történt.

A kápolna helyén 1881-ben építették a mai kegytemplomot neogótikus stílusban. A régi török templomot, amelyet annak idején sekrestyének alakítottak át, lebontották, és helyére egy kupolát építettek; ez alatt áll az oltár. Az oltár háta mögött az úgynevezett belgrádi Szűzanya képét helyezték el.

Tekijának két búcsúja van. Az egyik az úgynevezett kisbúcsú, július 26-án, Szent Anna napján, a nagy búcsú augusztus 5-én Havi Boldogasszony napján.

A kegyhely az újvidék-belgrádi műút mellett, Péterváradtól 3 kilométerre fekszik. Megközelíthető az Újvidék központjából induló helyi járatú autóbusszal, annak végállomásától 15 perc gyaloglásra van.

Ötven-hatvan évvel ezelőtt úgy a bácskai, mint a bánáti hívek között igen közkedvelt és látogatott búcsújáróhely volt. Manapság a magyarajkú hívek szívesebben mennek Doroszlóra. Óbecsey Gärtner István

(A katolikus zarándokok mellett szép számban jöttek szerb-ortodoxok, azaz görögkeletiek is a tekijai Szűzanyához; s időről-időre néhány mohamedán is megjelent az egykori szenthelyükön és a Segítő Szűz Mária ellenállhatatlan szeretete bizonyára az ő lelküket is megérintette. – a szerkesztő)

Kloster Gubel bei Menzingen – Maria Hilf

1999 nyarán, mint újmisé, egy volt római diáktársam kérésének eleget téve, svájci plébániáján vállaltam helyettesítést. A több száz éves, fából készült jókora plébánia épület és a nagyon szép kis templom a Zug-i tó déli partján fekszik, Német-Svájcban.

Hat hetet tölthettem el e páratlanul szép környezetben, a kis falucska, meg a környező filiák, misézőhelyek híveinek lelkipásztori gondozását ellátva. E feladatok teljesítésén túlmenően persze jutott idő a környék nevesebb egyházi vonatkozású helyeinek megtekintésére is, mivel a jó hívek hamarosan bizalmukba fogadtak, s gyakran meghívtak egy-egy közös kirándulásra. Így történt, hogy egy szombat délután, verőfényes nyári időben, a tó északi partja fölött található neves kegyhelyre, a Menzingen közelében fekvő Gubel-i kolostorba látogattunk el.

Két autóval indultunk el a plébánia elől, Rischből, majd a tekintélyes méretű tavat megkerülve, Cham érintésével előbb a kanton székhelyére, az igen hangulatos óvárosú Zugba érkeztünk, majd Menzingent köve-

tően, szerpentinek utakon lassan fölkapaszkodtunk a környékbeliek által igen kedvelt kegyhelyhez, a mintegy 1000 méter magasságban lévő, nagyon szép kilátással rendelkező Gubel-i kolostorhoz.

Maga a kegyhely és a kolostor eredete a XVI. századba nyúlik vissza. A reformáció idején, egészen pontosan 1531. október 31-én döntő jelentőségű, véres ütközet zajlott e helyen a két felekezet között, s a csatában elesettek emlékére kápolnát építettek 1556-ban. A XVII. században remetek népesítették be a kápolna környékét. A fából ácsolt szentély azonban 1780-ban leégett. 1843 és 1849 között szép kis templom épült a helyén, valamint egy kolostor is, amelybe kapucinus nővérek költöztek. A templom kegyképe nem más, mint a Melchior von Deschwanden festette főoltárkép, amelynek mintájául Lukás Cranach (Passau/Innsbruck) „Maria Hilf”, azaz „Segítő Szűzmária” képe szolgált. A főbúcsút Sárlos Boldogasszonykor tartják, de hasonlóképpen vannak búcsúi zarándoklatok az év többi Mária-ünnepén is.

Kedves vendéglátóimmal, valamint sok más zarándokkal együtt részt vettünk a vesperáson, majd egyénileg még csendben imádkoztunk, s rövid kis séta, meg néhány, magunkkal hozott finom falat elfogyasztása után elbúcsúztunk e szép helytől.

Én azért imádkoztam e kegyhelyen, el-elgondolkodva annak történetén, hogy Mária, Egyházunk Édesanyja és a Béke Királynője segítse a különböző keresztény felekezeteket a kölcsönös kiengesztelődés, megbékélés útján, amint az Svájcban már hosszú ideje élő valóság. Ugyanakkor őrizzük meg egészségesen katolikus identitásunkat. Így és csak is így, vagyis hitünk igazságainak tudatában, azok büszke főlvállalásával, múltunk ismeretében tudunk tenni a magunk részéről valamit az ökumené fontos ügyéért. „Most segíts meg Mária, ó, irgalmas Szűzanya...”.

Grüber László

Fogolykiváltó Boldogasszony

Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepét üli Egyházunk szeptember 24-én (ez sajnálatos módon a Szűz Mária ünnepek füzetünkéből kimaradt – a szerkesztő). Ma, a fogyasztói társadalommal párhuzamosan a szenvedélyek rabjai egyre nagyobb számban vesznek körül minket, igen aktuális erről az ünnepről megemlékezni, a Szűzanya segítségét kérni.

Ima a Fogolykiváltó Boldogasszonyhoz

Szentséges Szűz Mária, Fogolykiváltó Miasszonyunk! Gyermeki bizalommal fordulunk Hozzád. Légy közben járónk Isten előtt! Nemzetünket végzetes veszély fenyegeti. Testvéreink közül sokan szenvedélyeik rabságában sínylődnek. Az alkohol, a kábítószer, a nikotin mértéktelen élvezete, a zabolátlan testiség szenvedélye pusztít közöttünk, dönti romba a családi otthonokat, sorvasztja nemzetünket.

Történelmünk válságai során őseink Hozzád fordultak és Te meghallgattad őket, áldott Nagyasszonyunk. Légy ma is közbenjárónk végzetes bajainkban! Isten adjon erőt a lelki harcban, hogy megszabaduljunk szenvedélyeink rabságából.

Különösen irgalmadba ajánljuk azokat, akikért felelősek vagyunk: családjaink tagjait és a jövő zálogát, a magyar fiatalokat.

Fogolykiváltó Boldogasszony, Krisztusnak Szent Anyja és nekünk is Édesanyánk, légy közbenjárónk Szent Fiadnál! Amen.

Kisasszony napjára

Damaszkuszi Szent János

Ujjongó örömmel ünnepel ma a teremtett világ, az új ég a Szent Szűz születése napján. Földön született leányka az égi király élő lakása. Magtalan szülőknél nap fényét elhomályosító szépségű gyermeke, a szüesség legszentebb szentélye. Ki nem ünnepel ma? Ki nem kedveskedik ajándékokkal a Szent Szűznek? A szüzek legszebb ajándéka tisztaságuk, a házastársaké mértékletességük; a gazdagoké az alamizsnálkodás, a szegényeké a hálaadás, az élen levőké az alázat, a királyoké az igazságosság, a papoké az életszentség; mindenkié pedig a jószándék. Ezekkel az ajándékokkal lesz színpompás az ünnep. Fakadjon Dávid éneke ajkunkon: „Jertek örvendezzünk az Úrnak, ujjongjunk szabadító Istenünknek” (Zsolt 94,1). A mindenség Teremtőjének fogadására épült templom az Alkotó örök Igének lakása; az igazság napjának, aki felhőkbe öltözteti az eget, Isten által szőtt öltönye.

Ujjongjatok hajadonok, hisz a Szent Szűz születése napját ünnepeljük! Anyák, kapcsolódjatok be az ünneplő kardalba, mivel anyaság gyümölcse a Szent Szűz. Teljenek el bizalommal a magtalanok, ha reá tekintenek, hisz magtalan volt, aki őt szülte. Ne hiányozzanak az

ünneplő karból a leánykák sem, annak születésnapját dicsőítve, aki a leánykák díszje és királynője; Ozeás próféta felhívása különösképpen áll ma: „Fujjátok meg a kürtöt a hegyeken, visszhangozzanak a magaslatok, magasztaljátok Jeruzsálemben. Örvendj Dávid király, akinek családjából Isten Fia született, a te törzsedből származik az, akiről esküvel is bizonyítékot nyertél (Zsolt 131,11) királynő születik, akinek gyümölcse lesz trónodon örökös utódod. Ujjongjon Izaiás próféta, mert beteljesedett a jövendölés: Vessző kel majd Jessze törzsökéből és virág nő ki gyökeréből (Iz 11,1)”. A vessző a Szent Szűz, akinek érintetlen szépségéből sarjad az örökké pompázó virág, Jézus Krisztus.

Lássuk a törzsököt, melyen e törékeny ág kihajtott. Lássuk, kik voltak a Szent Szűz szülei? Joakim és Anna, az örök Igéhez méltó házaspár, akik az összes házastársak között legszentebb összhangban éltek. Ha az ág mindent felülmúlt, miért nem ennek megfelelő a törzse? Erős gyökérezetű hatalmas és szép fa, melynek nincsen gyümölcse. Üdítő forrás, mely nem ontja vizét. Sajnálatos helyzet, súlyos és nehéz körülmények. Mit tettek tehát? Az Úrhoz kiáltottak és meghallgatta őket és minden szorongatásukból kiszabadította (Zsolt 33,5). Azt tették, amit Dávid Isten sugalmazására jelzett: Kiáltottak az igazak. Hol? Saját kertjükben. Mivel az első szomorú bűn után a bűnös kijött a paradicsomból, Isten azt mondta az emberiség ősanjájának: „Magsokasítom gyötrelmeidet és terhességed kínjait: fájdalommal szüljed a gyermeket s légy a férj hatalma alatt” (Ter 3,16). Mit kiáltottak? Gyermekért könyörögtek. „Uram, seregek Ura, ismered a magtalanság szégyenét, tudod, mennyire szomorkodnak, akiknek nincs gyermekük. Ha rátekintesz szolgálid kicsinységére és adsz nekik gyermeket, följajnljuk neked.” Meghallgatta tehát őket Isten, aki könnyen hajlik az irgalomra, nekik ajándékozta Máriát, tündöklő és fenséges ajándékot Éva helyett. Anyja öröme lett a leánya, a legszentebb család első zsengeje, az Isten szájából kinőtt virág ága, az ősszülők öröme. Ó Isten emberszeretete, ó Isten bőkezűsége. Kertben könyörögtek és ez a kert paradicsomnál nagyobb boldogságot hozott. Ott a csábító kígyó Évát félrevezette. Itt Gábor főangyal örömhírral zavarba hozta ugyan, de nem szedte rá. Ott a kígyó csábítása szomorú halált eredményezett, itt az angyal szavai az emberiség örök életének boldogságát hozta. Ott fájdalommas ítélet hangzott el, amely a bűnnek volt következménye; itt a Szentlélek jön el betöltve örömmel azt, aki a próféta jövendölése szerint nem ismerte az anyaság fájdalmát. Mennyire megváltozott minden, ó mennyire megújult minden. „A régiek elmúltak, íme minden újja lett.” (2Kor 5,17)

Üdvözlégység Isten legtisztább temploma, melyről Dávid próféta ajka mondotta: Szent a templomod, csodálatos igazságban (Zsolt 64,5). Ebből a templomból építette Krisztus teste templomát és a halandókat az élő Isten templomaivá tette. Üdvözlégység Isten fenséges, magasan tündöklő háza, melynek szent alapzatát megingatni nem lehet, üdvözlégység Isten dicsőségével telt ház, mely a szeráfok tüzes lékénél világítóbb (Iz 6,2–4). Üdvözlégység lepecsételt forrás (Én 4,12), romolhatatlanság kútfeje, aki Krisztust szüzességed pecsétjének sérelme nélkül szülte, akinek közreműködésével halhatatlanságot nyertünk és visszatérünk a soha el nem múló Paradicsomba. Üdvözlégység elzárt kert, melynek illata, mint a virággal teli mezőé, melyet megáldott az, aki tőled született, az Úr. Üdvözlégység soha nem hervadó illatos rózsa, melynek illatában gyönyörködve megpihent nálad az Úr és belőled, mint virágból kisarjadva, üdítő illattal töltötte be a világot. Üdvözlégység lilium, akinek fia Jézus Krisztus királyi pompába öltözteti a mezők liliumait. Üdvözlégység tisztaság, szüzesség érintetlen éke, aki a legtisztább Igét szülte. Üdvözlégység szeplőtelen, akinek egyedül tiszta a szíve. Üdvözlégység Isten kedves hegye, melyből az új Izrael az előbbinél hatékonyabb megszentelést nyert. Üdvözlégység Gedeon gyapja, győzelem jele (Bir 6,9), akitől a halhatatlanság Királya született, aki mondotta: „Bízzatok, én legyőztem a világot” (Ján 16,33). Üdvözlégység Isten anyja, Fiadnak szolgáló leánya, Szűz anya, ki boldog szüzességgel a paradicsomi érintetlenséget visszanyerte. Üdvözlégység valóban Istenszülő, Istenség és ember félelmetes titkának egybefogója, aki által ég és föld összetartozik, aki Istennek embert és embernek Istent adott. Üdvözlégység szüzesség tündöklő ajándékaiból annak épült királyi hajlék, aki az Énekek énekében mondja: „Belépek kertembe, mátkám, húgom” (Én 5,1). Üdvözlégység fényes felhő, aki az élet sivatagában vándorló új Izraelt közbenjárásoddal oltalmazod, akitől az igazság napja származott, mely mindent beárnyoz romolhatatlan sugaraival. Üdvözlégység nagy Király városa, hogy Dávid megfelelő szavait használjam, amelyben nyitva van a menynek országának királyi háza, akinek kimagasló szépségét nyelv és ész mindenkinek hirdeti Jézus Krisztusban, aki általad lett nekem irgalmas, amiért én szerény szavaimmal végtelen dicséretedet magasztalva zengtem. Övé minden dicsőség, tisztelet és imádás az Atyával és Szentlélekkel most és mindig és örök időkre. Amen.

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből, VI.

A r ó z s a f ü z é r

Gyalogos, engesztelő zarándoklatra készülünk 2002. szeptember 14-én Budapesten a Városmajorból Máriaremetére. Erre a zarándoklatra, – melyet Mindszenty József, hercegprímás emlékére szerveznek a szervezők, – szeretettel hívnak és várnak mindenkit, aki a három órás gyaloglást vállalja, Egyházunkért és Hazánkért.

A zarándoklat ének-imafüzete rózsafüzér elmélkedést is tartalmaz. Ezt a rövid, tömör, gondolatébresztő kérdéssort adjuk közre most folyóiratunkban.

Örvendetes olvasó

Akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál

A Szűzanya végtelen alázatban mondta ki az igent.

Tudok-e elég alázatos lenni otthon, a munkámban?

Akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál

A Szűzanya segített idős rokonának.

Segítke-e eleget a körülöttem lévő rászorulókon?

Akit te, Szent Szűz a világra szültél

Jézus nagy szegénységben született.

El tudom-e fogadni, ha nem kapok meg mindent?

Akit te, Szent Szűz a templomban bemutatnál

A Szűzanya engedelmeskedett a törvénynek.

Megtartom-e a Tízparancsolat mindegyikét?

Akit te, Szent Szűz a templomban megtaláltál

A Szűzanya három napon át kereste Fiát.

Én mennyit fáradok hitemért? Kitartóan keresem-e Istent?

Fájdalmas olvasó

Aki érettünk vérrel verítékezett

Az én bűneim miatt is szenvedett Jézus.

Tudatosan küzdök-e bűneim ellen nap mint nap?

Akit érettünk megostoroztak

Jézus vállalta a megaláztatást.

El tudom-e fogadni, ha Isten dicsőségéért való munkámban megaláznak?

Akit érettünk tövissel koronáztak

Jézust a bűnös ember tövissel koronázta.

A büszkeségem, akaratosságom tövisei eszembe jutnak-e, amikor másokat bántok?

Aki érettünk a keresztet hordozta

Veronika kendővel enyhítette Jézus szenvedését.

Szeretettel, imával tudok-e segíteni a közelemben levőkön?

Akit érettünk keresztre feszítettek

Jézus imádkozott az őt bántókért.

Tudok-e imádkozni az engem bántókért?

Dicsőséges olvasó

Aki halottaiból föltámadott

„Boldog, aki nem lát és mégis hisz!”

Tisztelem-e eléggé az Oltáriszentséget?

Aki a mennybe fölment

Jézus a mennyben helyet készített nekem is.

Igyekszem-e ezt meghálálni azzal, hogy Isten parancsai szerint élek nap mint nap?

Aki nekünk a Szentlelket elküldte

Jézus nekem is elküldte a Szentlelket.

Kérem-e rendszeresen a Szentlélek segítségét?

Aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt

A Szűzanya a halálán keresztül a mennybe jutott.

Elfogadom-e a halált, mint az örök élet kezdetét?

Aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

A Szűzanya a hűséges szolgáló jutalmát kapta meg.

Mennyire vagyok hűséges, kitartó imámban,
a templomba járásban?

Lisieux-i Szent Teréz (részlet)

Szelíd hárfával siratlak
halványszínű rózsza,
pasztell-fényű színes ablak,
finom, gyenge rózsza,
gyenge, lengő és csengő,
hold ezüstje mossa,
ezüst-csengő csöppnyi csengő,
édes kicsi rózsza!

Halál harmatát ki itta,
lengé, szűzi, drága,
fehércsókák kármelita,
zsenge rózsza ága,
keskeny ajkad égi csókra
nyílt, tiszta mátká,
szép erények rózsacsókra,
rózsaszínű ága.

Máris mentél, alig jöttél,
így vagy megírva,
fájó illatot köhögéssel,
sárga rózsza szirma,
várt a messzi csillag-oltár,
csupa perzsa, szmirna,
alig voltál, beholtál,
sárga rózsza szirma...

Szelíd hárfán hadd mulatlak,
halványszínű rózsza,
Isten házában színes ablak,
égszín gyenge rózsza,
zsenge, lengő és esengő,
Krisztus csókja mossa,
csókkal zengő csöppnyi csengő,
édes kicsi rózsza!...   Dsida Jenő

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

J.H. Newman: Hajnali csillag.	1
Szent Szofróniusz: A szent kereszt tiszteletére	2
Midszety József: A Hétfájdalmú Szűz ünnepén.	4
Gobbi atya: Az engesztelés nagy ereje.	7
fr. Barsi Balázs: A szerzetesi élet mint a jegyesi szeretet köteléke . .	8
Perger Gyula: Tartsd meg Isten Szentatyánkat!	11
A kereszt elfogadása	15
Kovács Ervin: Angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek minden utadon	16
A szent őrzőangyal.	18
Török József: A Szent Korona és az angyalok	20
Mária kegyhelyek	
Tekia.	21
Kloster Gubel bei Menzingen – Maria Hilf	22
Fogolykiváltó Boldogasszony	23
Damaszkuszi Szent János: Kisasszony napjára	24
Rózsafüzér	
Rövid elmélkedések	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Gnadenbild, Maria Hilf – kegykép

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank

10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243